

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. VII. An, & qua ratione præventus à Judice competente, non obstante postea mutatione fori, adhuc coram illo in judicio respondere teneatur?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

nra contractus, aut consuetudo loci, alijs enim durissimum tali peregrino foret, ubique locorum, quò devenit, respondere) & si in loco contractus reperitur; si enim territorio contractus jam excesserunt, urgeri amplius non possunt, ad comparandum coram iudice loci illius personaliter, quamvis immissio in illorum bona, si quæ habent in tali territorio, & citati contumaciter absint, fieri possit, prout habetur in *cit. c. 1. §. Contrahentes*, vel si nulla bona habeant, in loco contractus, habeant tamen in loco domicilii, ad hunc locum Actor remitti poterit, & Iudex domicilij requiri, ut Actorem in bonorum talium possessionem immittat. Quæ tamen omnia intelligenda sunt, nisi aliter contrahentes convenierint, qui sicuti solutioni faciendæ certum locum nominare possunt, ita ad contractum implendum convenire possunt, de domicilij, vel loci celebrati contractus Iudice, aut receptæ consuetudini deferendum erit.

§. VI.

Quomodo, & quando constituatur forum ratione rei sita in alieno territorio?

STACTIO realis aut mixta intentatur, potest conveniri reus coram Iudice, in cuius territorio res sita est, siue immobilis hæc sit, siue mobilis (modò res talis mobilis non sit tantum custodiæ causa, & sic tantum transeunter in loco tali deposita) *c. sane 3. §. c. ult. h. tit.* ita ut penes Actorem sit, si res immobilis feudalis non sit, utrum in loco domicilij rei, an verò ubi res sita est, agere velit; Quamvis e-

nim tali Iudici, ubi res sita est, non sit absolute subditus rei talis possessor, & consequenter actione merè personalicoram tali Iudice conveniri non possit, sit tamen subditus secundum quid, in ordine ad rem in illo loco sitam & possessam; quòd si tamen in tali casu Actor non forum rei sitæ eligat, sed forum domicilij, & reum conveniat coram Iudice domicilij, debet postmodum Iudex rei sitæ, ad denuntiationem Iudicis domicilij, qui sententiam tulit, eam exequi *argu. cap. Postulasti 14. h. r.*

§. VII.

An, & qua ratione preventus à Iudice competente, non obstante postea mutatione fori, adhuc coram illo in iudicio respondere teneatur?

QUOD talis, si à Iudice competente legitime preventus fuerit, per citationem v. g. ad instantiam partis factam, etiamsi postea forum mutaverit, nihilominus coram priori Iudice respondere teneatur, & causam prosequi, constat *ex c. Proposisti h. r.* Ibi enim finiti iudicium debet, ubi ceptum est. *l. Vbi 30. ff. de Iud.* Quamvis enim egressus ex loco, ubi domicilium habuit, desinat esse subditus ratione domicilij illius loci Iudici, quam primum locum illum animo transferendi domicilium egressus est, manet tamen illi quoad hanc causam, circa quam ante excessum, per legitimam citationem preventus fuit, ratione preventionis subditus; nisi etiam una cum mutatione domicilij, vel jurisdictionis, mutetur status personæ, si Clericus v. g. vel Religiosus fiat, tum enim coram Iudice

dice Ecclesiastico conveniri debet, quamvis non improbable sit, ad multam pecuniariam coram Iudice etiam seculari, à quo Laicus prævenerit, conveniri posse.

SECTIO II.

An, & quomodo Iudex, competens jurisdictionem suam extendere, aut jus dicere possit extra territorium proprium?

QUOD Iudex non possit directè jurisdictionem contentiosam exercere, extra territorium proprium, sive in alienos subditos sive in suos, quoad res & bona in alterius territorio sita, certissimi juris est, tantum id in quaestione venire potest, an, & quando statuti vel sententia Iudicis extra proprium territorium se extendat, & effectum aliquem habeat. De qua res sit.

§. I.

An statutum reddens personam habilem, vel inhabilem, ad Contractus, vel Testamenta, extendatur etiam ad bona extra territorium sita?

SI statutum particulare, Provinciae aut Civitatis alicujus directè tantum disponat circa formam actus, praescribendo v. g. quanam substantialiter ad valorem contractus v. g. aut Testamenti &c. in tali loco facti requirantur, vel si directè disponat circa personas, suae jurisdictioni subiectas, habitans illas v. g. ad actum faciendum, validus est actus, juxta formam talem in illo loco factus, à

quocumque demum, sive incolà sive peregrino ibi contrahente v. g. aut testante &c. fiat, etiam quoad bona extra territorium talis Provinciae aut Civitatis sita, quamvis enim circa hæc bona nullam directè jurisdictionem statuentes talia exercere possint, possunt tamen indirectè, contractum v. g. aut testamentum in tali loco factum validando, vel irritando.

§. II.

An sententia Iudicis condemnantis ad pœnam, vel infligentis pœnam confiscationis bonorum se extendere possit extra territorium Iudicis pœnam statuentis?

Sententia pœnalis seu pœnæ infligentis ordinariè se non extendit extra vel ultra territorium Iudicis sententiam talem ferentis in ordine ad sententiæ talis executionem, (quia Iudex non potest actum jurisdictionis contentiosæ, qualis est executio sententiæ exercere extra proprium territorium c. 2. De constit. in 6.) nisi requiratur alterius territorii Iudex, ut pœnam in ejus territorio exequatur, consenserit, vel pœna imposita, ex præscripto legis in quo loco communis, ita ut uterque Iudex eam observare debeat; quibus in casibus sententiam ab hujus territorii Iudice locum alterius territorii Iudex exequi debet. Quod si verò ex lege communis bona in pœnam confiscentur, & hæc in diversis territoriis existant, ita tamen ut diversa hæc territoria uni subsint Principi v. g. tum bona confiscata, in quocumque territorio existant, ad fiscum Principis illius redigentur; si tamen sub diversis Principibus sint talia territoria, & ex dispositione Legis utriusque territorii com-